

Arrest

**nr. 173 953 van 1 september 2016
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 4 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 maart 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 juli 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 19 mei 2015 en heeft zich vluchteling verklaard op 20 mei 2015.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 25 augustus 2015 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 14 oktober 2015.

1.3. Op 31 maart 2016 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit de stad Wanlaweyn gelegen in het district Afgoye in de regio Middle Shebelle. U behoort tot de Reer Dusuqle subclan van de Hawiye (Hawaiye > Jambele Hawiye > Ajuran > Reer gareen > Reer Iman > Reer Dalable > Reer Dusuqle). Toen u twee jaar oud was verhuisde u naar het dorp Halgan in het district Bulo Burto gelegen in de regio Hiraan. Tijdens uw kindertijd werd u gediscrimineerd door de Hawadle en de Galja'el in Halgan. Uw zuster F.(...) is verlamd sinds ze in het jaar 2000 door dertig leden van de Hawadle clan werd verkracht en mishandeld in de omgeving van Halgan. In het jaar 2008 werd u gearresteerd door de Islamitische rechtbanken. U werd er valselijk van beschuldigd een lening niet te hebben terugbetaald, veroordeeld, en gedurende één maand vastgehouden in een huis te Halgan. U verklaart uw land te hebben verlaten omwille van uw vrees voor de familie van uw echtgenote. U huwde in het geheim met uw echtgenote. Na dit huwelijk raakte uw echtgenote zwanger. Toen de familie van uw echtgenote dit te weten kwam diende uw echtgenote een abortus te ondergaan. Toen zij in het hospitaal lag contacteerde uw echtgenote u om u te waarschuwen voor de wraak van haar familie. De familie zou huurmoordenaars op u af sturen. U liep onmiddellijk weg en verborg u met de hulp van een kennis in een magazijn op de markt van Halgan. U ontsnapte uit het magazijn door u te verkleden als vrouw. U stapte in een wagen en ontsnapte op 10 april 2015 uit Halgan. U verbleef gedurende tien dagen in Galkayo. U verliet Somalië op 20 april 2015 en reisde via Ethiopië naar België. Op 20 mei 2015 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. U verklaart niet terug te kunnen keren naar uw land van herkomst omdat u de familie van uw echtgenote vreest. U legt geen documenten neer ter staving van uw identiteit of uw asielrelaas.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Het CGVS erkent dat de juridische en materiële situatie van een asielzoeker het moeilijk kan maken om een sluitend bewijs van de voorgehouden identiteit en nationaliteit(en) voor te leggen. Desgevallend moet de asielzoeker dan zijn identiteit en nationaliteit(en) aantonen op basis van zijn verklaringen, eventueel door andere stukken die die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn. Het komt het CGVS dan ook toe te beoordelen of uit uw verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat u uw nationaliteit(en) voldoende aantoot. In casu dient echter

vastgesteld te worden dat u het Commissariaat-generaal niet toelaat een correct zicht te krijgen op uw nationaliteit(en) en dus op uw eventuele nood aan bescherming, dit om onderstaande redenen.

Zo stelde u op het moment van uw asielaanvraag de Somalische nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit de stad Wanlaweyn gelegen in het district Afgoye in de regio Middle Shebelle (verklaring dvz-vragen 5 en 10). Uit de ter beschikking van het CGVS zijnde informatie blijkt echter dat de stad Wanlaweyn gelegen is in het gelijknamige district in de regio Lower Shebelle en niet zoals u stelt in de regio Middle Shebelle. De geboorteplaats van uw moeder situeert u dan weer in de stad Lego (Leego) in het district Wanlaweyn van de regio Middle Shebelle (verklaring dvz – vraag 13). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt dat er weliswaar een stad met de naam Lego gelegen is in regio Middle Shebelle, maar niet in het in de regio Lower Shabelle gelegen district Wanlaweyn. Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat u op het moment van uw asielaanvraag de geboorteplaats van uw vader situeerde in Iskushuban gelegen in het district Basaso in de regio Bari (verklaring dvz -vraag 13). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt echter dat de stad Iskushuban gelegen is in het gelijknamige oostelijke district van de regio Bari en niet in het westelijk gelegen Basaso district van de regio Bari. Tijdens uw gehoor voor het CGVS verklaarde u dan weer niet te weten van waar uw vader afkomstig is (cgvs p.5). Van iemand die werkelijk afkomstig is uit de stad Wanlaweyn mag redelijkerwijs verwacht worden dat hij deze stad en het gelijknamige district in de correcte regio kan situeren, temeer het district Wanlaweyn een naburig district is van het district Bulo Burte, waarover u stelt dat u hier bijna uw ganse leven verbleef. De vaststelling dat u hier niet toe in staat bent roept dan ook ernstige vragen op betreffende uw bewering afkomstig te zijn uit deze regio in Somalië.

Al evenmin overtuigt uw bewering dat uw vader tot de Ajuraan clan behoorde en uw moeder afkomstig was van de minderheidsclan Eyle (cgvs p.6). Gevraagd naar de reactie van uw grootmoeder langs vaderskant op het huwelijk stelt u dat uw grootmoeder het huwelijk tussen uw ouders niet goedkeurde maar hier niets tegen kon inbrengen. U stelt tevens dat het ook niet zulk groot probleem was gezien het een huwelijk tussen twee minderheidsclans betrof, waar minder problemen rond worden gemaakt (cgvs p.11). Dit is opmerkelijk gezien u stelt dat uw vader tot de Ajuraan clan behoorde, een subclan van de Somalische Hawiye meerderheidsclan. Dat u beweert dat zowel uw vader als uw moeder tot minderheidsclans behoorden ondergraaft niet enkel uw beweringen betreffende de etnische origine van uw moeder en het huwelijk van uw ouders maar roept eveneens vragen op betreffende uw kennis van de Somalische clans. Uit de ter beschikking van het CGVS zijnde informatie blijkt tevens dat huwelijken tussen leden van meerderheids- en minderheidsclans zeer uitzonderlijk zijn en bijzonder ernstige discriminatie tot gevolg hebben. Van iemand die verklaart ontsproten te zijn uit dergelijk huwelijk mag redelijkerwijs verwacht worden dat hij correcte verklaringen betreffende de clans van zijn ouders en geloofwaardige verklaringen betreffende hun huwelijk aflegt.

Verder dient te worden vastgesteld dat u op het moment van uw asielaanvraag verklaarde geen formele scholing te hebben genoten. U stelde dat u gedurende twee jaar naar een koranschool ging toen u klein was en gedurende één of twee maanden les kreeg in een privéschool in Halgan (verklaring dvz – vraag 11). Bijzonder opmerkelijk gezien uw voorgehouden lage scholingsgraad is dat u tijdens het gehoor voor het CGVS niet alleen in staat blijkt een uitgebreide en gedetailleerde kaart van de omgeving te tekenen maar tevens de namen van de dorpen opschrijft (cgvs p.16). Ook later tijdens het gehoor, gevraagd naar de opkomst van Al Shabaab in uw regio, schrijft u op eigen initiatief de afkortingen van de Islamistische gewapende groeperingen in Somalië op het notitieblad van de tolk neer en verdeelt u deze groepen in twee categorieën (cgvs p.17). Voorgaande vaststellingen doen het ernstige vermoeden ontstaan dat u de waarheid niet vertelt wat betreft de door u genoten scholing. Wanneer het CGVS u met bovenstaande bedenking confronteert overtuigt uw antwoord, dat u onderwijs genoot in een privéschool, allerminst. U stelt immers dat u de ene keer twee maanden en de daaropvolgende keer drie maanden naar deze school ging. U beweert dat u in totaal ongeveer vijf maanden school liep en uw scholing afbrak vanwege uw vertrek uit Halgan. Wanneer het CGVS u confronteert met uw bewering op de Dienst Vreemdelingenzaken, waar u stelde slechts één of twee maanden les te hebben gekregen, ontkent u eenvoudigweg deze verklaringen te hebben afgelegd. U stelt dat deze verklaring u niet werd voorgelezen zodat u deze fout niet kon corrigeren (cgvs p.21-22). U geeft wel toe de verklaring op DVZ te hebben ondertekend (cgvs p.1). Zelfs wanneer uw tegenstrijdige verklaringen betreffende uw scholingsniveau buiten beschouwing worden gelaten overtuigt uw bewering op het CGVS, dat u op latere leeftijd gedurende vijf maanden onderwijs genoot in een privéschool, niet. Het is immers bijzonder weinig aannemelijk dat iemand die op latere leeftijd beperkt onderwijs genoot dusdanig gealfabetiseerd werd dat hij niet alleen een kaart van zijn regio kan tekenen en de namen van de dorpen hierbij noteert maar ook het kluwen van gewapende islamistische groeperingen in zijn land kan noteren

en structureren. Voorgaande doet het ernstige vermoeden ontstaan dat u de Belgische asielinstanties geen zicht wil bieden op uw werkelijke scholingsgraad.

Niet enkel uw verklaringen betreffende uw identiteit en uw scholingsniveau roepen vragen op. Aan uw bewering dat u vanaf de leeftijd van twee jaar tot het moment van uw vertrek op 10 april 2015 steeds in Halgan verbleef (cgvs p.12) kan evenmin geloof worden gehecht.

Zo tekent u tijdens het gehoor op eigen initiatief een kaart van uw regio die grotendeels overeenstemt met de ter beschikking van het CGVS zijnde informatie. Gezien de accuraatheid van de door u getekende kaart en de vaststelling dat u op vraag van het CGVS de namen van de dorpen op deze kaart neerschreef werden hierboven reeds de nodige bedenkingen geuit wat betreft uw voorgehouden lage opleidingsniveau. Ook uw verdere verklaringen betreffende de door u getekende kaart roepen vragen op. U stelt immers de geografische verhoudingen slechts in te schatten en vult aan nooit in de door u opgesomde dorpen te zijn geweest. Wanneer het CGVS enigszins verwonderd vraagt hoe u deze dorpen dan kent stelt u dat u als inwoner van de regio deze dorpen wel min of meer moet kennen en dat u geïnformeerd werd door uw contacten op de veemarkt te Halgan (cgvs p.16-17). Deze bewering roept vragen op. Het is bijzonder weinig aannemelijk dat een volwassen man die actief deelnam aan het maatschappelijk leven in Halgan nooit de in de onmiddellijke omgeving liggende dorpen bezocht, temeer daar u verklaart dat u zelf vijftig geiten en tien kamelen bezat.

Bovendien dient te worden vastgesteld dat waar de op uw eigen initiatief getekende kaart van uw omgeving nog grotendeels accuraat is, uw antwoorden op de door het CGVS gestelde vragen veel minder een kritische toetsing doorstaan. Het dorp Bulo Boorey situeert u correct ten westen van Halgan in de buurt van Halgan. Toch is het opmerkelijk dat u betreffende de locatie van dit dorp allerm minst zeker bent. U stelt te denken dat het in de buurt van het dorp Far Qalaal ligt en te denken dat het aan de kant van de rivier ligt (cgvs p.15). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt dit dorp slechts enkele kilometers westwaarts van Halgan gelegen te zijn. Van iemand die verklaart zijn ganse leven in Halgan te hebben gewoond mag dan ook redelijkerwijs verwacht worden dat hij de locatie van een buurdorp met grote zekerheid kan aanwijzen. Verder weet u correct te vertellen dat Habas Weyne ten zuidoosten van Halgan ligt. Het dorp Xoofoo situeert u nog voor Habas Weyne, of dichterbij Halgan (cgvs p.15). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt echter dat Xoofoo ten zuidoosten van Habas Weyne gelegen is en dus verder van Halgan. Het dorp Harar Kabarey situeert u ten zuidwesten van Halgan, aan de kant van de rivier en in de richting van Bulo Burto (cgvs p.15). Uit de ter beschikking van het CGVS zijnde informatie blijkt dit dorp echter pal ten noorden van Halgan te liggen. Het dorp Cilni-Tuur situeert u dan weer ten noordoosten van Halgan (cgvs - p.15), hoewel dit dorp tussen Habas Weyne en Xoofoo gelegen is, dus ten zuidoosten van Halgan. Voorgaande elementen ondergraven op bijzonder ernstige wijze uw bewering dat u bijna uw ganse leven in Halgan doorbracht. Het doet ook het ernstige vermoeden ontstaan dat de geografische kennis die u wel tentoonspreidt over uw regio van herkomst een ingestudeerd karakter heeft.

Al evenmin overtuigen uw verklaringen betreffende de veiligheidssituatie in uw voorgehouden regio van herkomst. Wanneer het CGVS informeert of u zich een incident met een bus herinnert van tijdens uw kindertijd verwijst u naar een incident waarbij Ethiopische troepen een bus onder vuur namen. U stelt te denken dat dit incident rond de tiende maand van 2006 plaats had ten tijde van het regime van de ICU. Een incident met een bus daterend voor het incident in 2006 herinnert u zich niet. Gevraagd naar incidenten waarbij explosieven in een bus werden geplaatst verwijst u naar incidenten in Belet Weyne en Bulo Burto (cgvs p.14-15). Dit is opmerkelijk. In 2001 vielen er in uw dorp van herkomst Halgan immers ongeveer dertig doden bij een aanslag op een bus. Het CGVS is er zich van bewust dat u volgens uw voorgehouden leeftijd slechts vijf jaar oud was ten tijde van dit incident. Toch mag worden aangenomen dat deze aanslag een erg grote impact had op de relatief kleine gemeenschap te Halgan en bijgevolg in het collectieve geheugen van de inwoners gebeiteld staat. Dat u, actief in het maatschappelijk leven in Halgan, niet gehoord blijkt te hebben van deze aanslag roept dan ook bijzonder ernstige vragen op betreffende uw herkomst uit dit dorp. Wanneer het CGVS u hiermee confronteert en u er op wijst dat deze aanslag als dusdanig ernstig werd beschouwd dat er wereldwijd over dit incident bericht werd overtuigt uw verklaring, dat u nog te jong was en er geen kranten in Halgan te krijgen zijn, geheel niet.

Verder kan worden opgemerkt dat u op het moment van uw asielaanvraag verklaarde dat u in het jaar 2008 valselijk beschuldigd werd van fraude en door de Unie van de Islamitische Rechtbanken (Islamic Courts Union – ICU) gedurende een maand vastgehouden werd in een huis in Halgan (vragenlijst cgvs – vragen 1 en 2). Tijdens uw gehoor voor het CGVS stelt u dan weer dat de ICU in 2006 aan de macht

waren en in datzelfde jaar door de Somalische overheid en de Ethiopische troepen verjaagd werden. Verder stelt u tijdens het gehoor voor het CGVS dat Al Shabaab, de opvolger van de UIC, in 2008 een eerste maal uit Halgan verjaagd werd (cgvs p.18-19). Later tijdens het gehoor herhaalt u deze tijdssituering. Wanneer het CGVS u confronteert met de verklaringen die u op de Dienst Vreemdelingenzaken ter zake aflegde herhaalt u uw bewering dat het in 2006 plaats had en stelt, zonder hierover in concreto een opmerking te hebben gemaakt voorafgaand aan het gehoor, impliciet dat uw verklaringen foutief noteerde (cgvs p.22). Van een persoon die verklaart onder het regime van de ICU te hebben geleefd mag redelijkerwijs verwacht worden dat hij deze periode correct in de tijd kan situeren en hierover consistente verklaringen aflegt. De vaststelling dat u hiertoe niet in staat bent roept niet enkel ernstige vragen op betreffende uw bewering dat u door het UIC veroordeeld werd en gedurende een maand gevangen gehouden werd in Halgan maar tevens dat u tijdens het regime van de ICU in Somalië verbleef.

Aanhoudingen of ontvoeringen van medisch personeel door Al Shabaab herinnert u zich niet (cgvs p.20). Nochtans blijkt uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie dat Al Shabaab in februari 2013 twee dokters en een verpleger aanhielden in Halgan die in uw dorp een mobiele kliniek wilden opzetten. Een week later werden zij samen met een lokale verpleger die hen ontvangen had, vrijgelaten. Aangenomen mag worden dat dit incident in een dorp als Halgan, waar de toegang tot medische hulpverlening beperkt is, besproken werd. Dat u, actief als handelaar op de markt van Halgan, hier geheel niet van op de hoogte bent roept andermaal vragen op betreffende uw verblijf in Halgan. Al evenmin heeft u weet van een aanval op een hulporganisatie in Halgan (cgvs p.20). Uit de ter beschikking van het CGVS zijnde informatie blijkt echter dat Al Shabaab in september 2014 verschillende voertuigen van hulporganisaties aanviel in de buurt van uw dorp. Uw onwetendheid hieromtrent ondergraaft verder uw beweringen betreffende uw herkomst.

Verder stelt u gedurende twee jaar onderwijs te hebben genoten in een koranschool te Halgan (cgvs p.21). Wanneer het CGVS informeert of u weet heeft van imams of korangeleerden die problemen hadden met Al Shabaab antwoordt u ontkennend om onmiddellijk hierna het tegendeel te beweren door te stellen dat Al Shabaab zoveel mensen vermoordde dat u zich dit niet kan herinneren. Gevraagd of u zich arrestaties of ontvoeringen van imams of korangeleerden herinnert antwoordt u opnieuw ontkennend (cgvs p.20-21). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt dat de imams en korangeleerden te Halgan reeds in 2011 ernstige problemen kenden met Al Shabaab. Dit leidde tot de arrestatie en ontvoering van de clerici van Halgan in 2013. Het is geheel niet aannemelijk dat een inwoner van Halgan niet op de hoogte is van deze incidenten.

Ter verklaring voor uw onwetendheid betreffende de hiervoor aangehaalde incidenten in Halgan stelt u dat u het erg druk had en steeds werkte omdat uw oude grootmoeder en uw verlamde zuster financieel afhankelijk van u waren (cgvs p.23). Op het moment van uw asielaanvraag stelde u immers dat uw zuster F.(...) in het jaar 2000 door dertig mannen van de Hawadle clan meegenomen werd uit de stad naar het platteland en verkracht en mishandeld werd waarna zij verlamd raakte (vragenlijst dvz – vraag 17). Uw verklaringen betreffende dit incident tijdens het gehoor voor het CGVS stroken echter allerminst met uw eerdere beweringen. Waar u op de Dienst Vreemdelingenzaken stelde dat uw zuster meegenomen werd uit de stad naar het platteland en daar verkracht werd stelt u tijdens het gehoor voor het CGVS dat uw zuster melk ging halen op het platteland van Halgan en daar verkracht en mishandeld werd. Nergens uit deze verklaring blijkt dat uw zuster meegenomen werd vanuit de stad. Betreffende haar belagers stelde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat het mannen van de Hawadle clan waren. Tijdens uw gehoor voor het CGVS verklaart u dat haar belagers oorspronkelijke bewoners van de streek waren, waarbij u naast de Hawadle clan ook de Galja'el clan vernoemt. Wanneer het CGVS nogmaals informeert tot welke clan de belagers van uw zuster behoorden herhaalt u dat het Hawadle of Galja'el betrof. De vaststelling dat u weinig consistente verklaringen aflegt betreffende de omstandigheden van de verkrachting van uw zuster en dat u op het moment van uw asielaanvraag aangeeft dat haar belagers tot de Hawadle behoorden om voor het CGVS heel wat vager te zijn door te stellen dat het Hawadle of Galja'el betrof ondergraaft uw bewering dat uw zuster in 2000 verkracht werd in Halgan en bijgevolg eveneens uw vergoelijking voor uw onwetendheid betreffende incidenten in Halgan.

Uw kennis betreffende de veiligheidssituatie van uw regio is dermate beperkt en tegenstrijdig met de ter beschikking zijnde informatie dat er aan uw herkomst en verblijf uit het dorp Halgan in het district Bulo Burto geen geloof gehecht kan worden. Hierdoor wordt eveneens getwijfeld aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Uw kennis van het land dient immers in de eerste plaats te worden afgetoetst aan uw kennis van uw onmiddellijke leefomgeving.

U werd er tijdens het gehoor voor het CGVS expliciet op gewezen dat uw verklaringen ernstige twijfels deden ontstaan betreffende uw beweerde verblijf in het dorp Halgan gelegen in het district Bulo Burte in Somalië (cgvs p.23). Gezien bovenstaande vaststellingen moet er geconcludeerd worden dat u geen zicht biedt op uw nationaliteit(en), dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Het is voor het CGVS dan ook niet mogelijk zich een correct beeld te vormen over uw ware identiteit en nationaliteit(en). Bijgevolg kan het CGVS zich ook geen oordeel vormen over de redenen waarom u uw land zou hebben verlaten noch over uw (eventuele) nood aan bescherming en worden u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u uw herkomst uit Zuid- en Centraal Somalië niet aannemelijk maakt en dat het dan ook niet aangewezen is dat u naar deze regio wordt teruggeleid."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur, betwist verzoeker de motieven van de bestreden beslissing en onderneemt hij een poging om de weigeringsmotieven te verklaren of te weerleggen.

2.2. Als bijlage aan het verzoekschrift wordt een met de hand geschreven kaart uit het administratief dossier gevoegd.

2.3.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde Somalische nationaliteit. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat (i) hij stelt afkomstig te zijn uit de stad Wanlaweyn doch hij deze stad verkeerdelijk situeert in het district Afgoye in de regio Middle Shebelle terwijl de stad gelegen is in het gelijknamige district in de regio Lower Shebelle, hij de stad Lego – de geboorteplaats van zijn moeder – verkeerdelijk situeert in het district Wanlaweyn van de regio Middle Shebelle, terwijl er wel een stad met de naam Lego gelegen is in regio Middle Shebelle maar niet in het in de regio Lower Shabelle gelegen district Wanlaweyn en hij bij het indienen van zijn asielaanvraag de geboorteplaats van zijn vader situeert in Iskushuban gelegen in het district Basaso in de regio Bari terwijl de stad Iskushuban gelegen is in het gelijknamige oostelijke district van de regio Bari en niet in het westelijk gelegen Basaso district van de regio Bari, en hij tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal dan weer verklaarde niet te weten van waar zijn vader afkomstig is, (ii) hij beweert dat zowel zijn vader (Ajuraan clan) als zijn moeder (Eyle clan) tot minderheidsclans behoorden terwijl hij nochtans stelt dat zijn vader tot de Ajuraan clan behoorde, een subclan van de Somalische Hawiye meerderheidsclan, en zijn bewering dat hun huwelijk niet zo'n groot probleem was niet strookt met de informatie vervat in het administratief dossier waaruit blijkt dat huwelijken tussen leden van meerderheids- en minderheidsclans zeer uitzonderlijk zijn en bijzonder ernstige discriminatie tot gevolg hebben, (iii) het, gezien zijn voorgehouden lage scholingsgraad, bijzonder opmerkelijk is dat hij niet alleen in staat blijkt te zijn een uitgebreide en gedetailleerde kaart van de omgeving te tekenen maar tevens de namen van de dorpen opschrijft en hij ook later tijdens het gehoor, gevraagd naar de opkomst van Al Shabaab in zijn regio, op eigen initiatief de afkortingen van de islamistische gewapende groeperingen in Somalië op het

notitieblad van de tolk neerschrijft en deze groepen in twee categorieën verdeelt, hetgeen het ernstige vermoeden doet ontstaan dat hij de waarheid niet vertelt wat betreft de door hem genoten scholing en zijn bewering in dit verband dat hij op latere leeftijd gedurende vijf maanden onderwijs genoot in een provésschool niet overtuigt daar het bijzonder weinig aannemelijk is dat iemand die op later leeftijd beperkt onderwijs genoot dusdanig gealfabetiseerd werd dat hij niet alleen een kaart van zijn regio kan tekenen en de namen van de dorpen hierbij noteert maar ook het kluwen van gewapende islamistische groeperingen in zijn land kan noteren en structureren, (iv) evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn bewering dat hij vanaf de leeftijd van twee jaar tot het moment van zijn vertrek op 10 april 2015 steeds in Halgan verbleef daar (1) hij weliswaar een vrij accurate kaart van zijn regio tekende doch hierbij verklaarde de geografische verhoudingen slechts in te schatten en nooit in de door hem opgesomde dorpen te zijn geweest doch het bijzonder weinig aannemelijk is dat een volwassen man die actief deelnam aan het maatschappelijk leven in Halgan nooit de in de onmiddellijke omgeving liggende dorpen bezocht, temeer daar hij verklaarde dat hij zelf vijftig geiten en tien kamelen bezat, (2) hij een aantal dorpen in de onmiddellijke omgeving van Halgan foutief situeert, wat het ernstige vermoeden doet ontstaan dat de geografische kennis die hij wel tentoonspreidt over zijn regio van herkomst een ingestudeerd karakter heeft, (3) hij nooit gehoord blijkt te hebben van een aanslag op een bus in Halgan in 2001 waarbij ongeveer dertig doden vielen, (4) hij doorheen zijn opeenvolgende verklaringen niet in staat blijkt te zijn duidelijke en consistente verklaringen af te leggen over de periode waarin de ICU aan de macht waren, hetgeen niet enkel ernstige vragen oproept betreffende zijn bewering dat hij door het ICU veroordeeld werd en gedurende een maand gevangen gehouden werd in Halgan maar tevens dat hij tijdens het regime van de ICU in Somalië verbleef, (5) hij zich geen aanhoudingen of ontvoeringen van medisch personeel door Al Shabaab herinnert terwijl Al Shabaab in februari 2013 twee dokters en een verpleger aanhielden in Halgan die in zijn dorp een mobiele kliniek wilden opzetten en hij evenmin weet heeft van een aanval op verschillende voertuigen van hulporganisaties in de buurt van zijn dorp in september 2014, (6) hij niet op de hoogte blijkt te zijn van het feit dat de imams en korangeleerden te Halgan reeds in 2011 ernstige problemen kenden met Al Shabaab, noch van de arrestatie en ontvoering van de clerici van Halgan in 2013 en (7) hij weinig consistente verklaringen aflegt betreffende de omstandigheden van de verkrachting van zijn zus en over haar belagers, hetgeen zijn bewering ondergraaft dat zijn zus in 2000 verkracht werd in Halgan en bijgevolg eveneens zijn vergoelijking voor zijn onwetendheid betreffende incidenten in Halgan.

2.3.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 31 maart 2016 (CG nr. 1514004), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5. De nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kan invoeren of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

Het komt allereerst de asielzoeker toe de nodige informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot het onderzoek van zijn aanvraag, eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van het land dat geacht wordt bescherming te bieden. Zijn juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de asielzoeker desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de verwerende partij toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de asielzoeker de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoonst. Indien zij van oordeel is dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van de aanvraag ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het haar toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Indien de verwerende partij van oordeel is dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de asielzoeker of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kan overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van de asielaanvraag, is het eveneens haar plicht om de redenen die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

2.6. *In casu* dient na de lezing van het administratief dossier te worden vastgesteld dat verzoeker middels zijn verklaringen niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Somalië en dat hij derhalve door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen, het onmogelijk heeft gemaakt om een correct zicht te krijgen op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfsituatie of regio van herkomst en dus op zijn eventuele nood aan bescherming.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende poging onderneemt om het geheel van de pertinente en draagkrachtige motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel om onderstaande redenen in gebreke blijft.

2.6.1. Immers, waar verzoeker ontkent ooit gesteld te hebben dat hij uit Middle Shabelle zou afkomstig zijn en volhoudt steeds verklaard te hebben van Lower Shabelle te zijn, en hij betoogt dat hij zijn kort gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken heeft moeten afleggen in uiterst chaotische omstandigheden, dat hij de kans niet meer kreeg om zijn gehoor na te lezen, dat de tolk hem zei dat de tijd "op" was en dat er op dergelijke wijze uiteraard fouten in het dossier sluipen, slaagt hij er allerminst in te overtuigen. Uit de lezing van het administratief dossier blijkt duidelijk dat verzoeker tijdens zijn gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken Wanlaweyn consequent meermaals verkeerdelijk in Middle Shabelle situeerde (administratief dossier, stuk 13, verklaring DVZ, vragen 5 en 10). Het verslag vermeldt zelfs uitdrukkelijk "AZ blijft erbij dat Walaweyn in Middle Shabelle ligt" (administratief dossier, stuk 13, verklaring DVZ,

vraag 5), waaruit de Raad afleidt dat verzoeker werd geconfronteerd met zijn foutieve verklaringen doch hij deze nogmaals uitdrukkelijk bevestigde. Verzoeker kan dan ook bezwaarlijk ernstig volhouden dat hij zijn verklaringen in dit verband niet zou hebben kunnen verifiëren en dat er op die manier fouten in het dossier zijn geslopen. Verzoekers verklaringen ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken zijn duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Het louter ontkennen van deze verklaringen is geen dienstig verweer om de terechte vaststellingen dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing te ontkrachten.

Verzoeker gaat er met zijn betoog overigens volledig aan voorbij dat hij ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken daarnaast ook de stad Wanlaweyn verkeerdelijk situeerde in het district Afgoye in de regio Middle Shebelle (administratief dossier, stuk 13, verklaring DVZ, vraag 10) terwijl de stad gelegen is in het district Wanlaweyn in de regio Lower Shebelle, dat hij de stad Lego – de geboorteplaats van zijn moeder – verkeerdelijk situeerde in het district Wanlaweyn van de regio Middle Shebelle (administratief dossier, stuk 13, verklaring DVZ, vraag 13), terwijl er wel een stad met de naam Lego gelegen is in regio Middle Shebelle maar niet in het in de regio Lower Shabelle gelegen district Wanlaweyn en dat hij de geboorteplaats van zijn vader situeerde in Iskushuban gelegen in het district Basaso in de regio Bari (administratief dossier, stuk 13, verklaring DVZ, vraag 13) terwijl de stad Iskushuban gelegen is in het gelijknamige oostelijke district van de regio Bari en niet in het westelijk gelegen Basaso district van de regio Bari. Het geheel van voorgaande vaststellingen doet reeds in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn voorgehouden regio van herkomst.

2.6.2. Met het louter herhalen van zijn eerdere verklaring dat zijn vader politieagent was, dat de clans om deze reden geen probleem maakte van diens huwelijk met zijn moeder en dat dit huwelijk een stuk moeilijker zou geweest zijn mocht zijn vader niet voor de toenmalige overheid gewerkt hebben, tracht verzoeker dan wel een verklaring te bieden voor het feit dat er destijds niet zo veel problemen zouden zijn gemaakt rond het huwelijk van zijn ouders, doch gaat hij voorbij aan het determinerende motief dat hij tijdens het gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal verkeerdelijk beweerde dat zowel zijn vader (Ajuraan clan) als zijn moeder (Eyle clan) tot minderheidsclans behoorden (administratief dossier, stuk 5, p. 11), terwijl de Ajuraan clan een subclan van de Somalische Hawiye meerderheidsclan is. Deze ondermaatse kennis van de Somalische clans waartoe zijn ouders zouden behoren mag ten zeerste verbazen. Gelet op het feit dat de samenleving en machtsverhoudingen in Somalië in grote mate gestoeld zijn op de tribale groepen en hun onderlinge relaties, mag van een Somali redelijkerwijs worden verwacht dat hij bekend is met zijn eigen clanstructuur en dat hij correcte verklaringen kan afleggen betreffende de clans van zijn ouders. Dat verzoeker hiertoe niet in staat blijkt te zijn, is onaanvaardbaar en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door hem voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst.

2.6.3. Daarnaast besluit de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden dat ernstige vermoedens rijzen dat verzoeker de Belgische asielinstanties geen zicht wil bieden op zijn werkelijke scholingsgraad: *“Verder dient te worden vastgesteld dat u op het moment van uw asielaanvraag verklaarde geen formele scholing te hebben genoten. U stelde dat u gedurende twee jaar naar een koranschool ging toen u klein was en gedurende één of twee maanden les kreeg in een privéschool in Halgan (verklaring dvz – vraag 11). Bijzonder opmerkelijk gezien uw voorgehouden lage scholingsgraad is dat u tijdens het gehoor voor het CGVS niet alleen in staat blijkt een uitgebreide en gedetailleerde kaart van de omgeving te tekenen maar tevens de namen van de dorpen opschrijft (cgvs p.16). Ook later tijdens het gehoor, gevraagd naar de opkomst van Al Shabaab in uw regio, schrijft u op eigen initiatief de afkortingen van de Islamistische gewapende groeperingen in Somalië op het notitieblad van de tolk neer en verdeelt u deze groepen in twee categorieën (cgvs p.17). Voorgaande vaststellingen doen het ernstige vermoeden ontstaan dat u de waarheid niet vertelt wat betreft de door u genoten scholing. Wanneer het CGVS u met bovenstaande bedenking confronteert overtuigt uw antwoord, dat u onderwijs genoot in een privéschool, allerm minst. U stelt immers dat u de ene keer twee maanden en de daaropvolgende keer drie maanden naar deze school ging. U beweert dat u in totaal ongeveer vijf maanden school liep en uw scholing afbrak vanwege uw vertrek uit Halgan. Wanneer het CGVS u confronteert met uw bewering op de Dienst Vreemdelingenzaken, waar u stelde slechts één of twee maanden les te hebben gekregen, ontkent u eenvoudigweg deze verklaringen te hebben afgelegd. U stelt dat deze verklaring u niet werd voorgelezen zodat u deze fout niet kon corrigeren (cgvs p.21-22). U geeft wel toe de verklaring op DVZ te hebben ondertekend (cgvs p.1). Zelfs wanneer uw tegenstrijdige verklaringen betreffende uw scholingsniveau buiten beschouwing worden gelaten overtuigt uw bewering op het CGVS, dat u op latere leeftijd gedurende vijf maanden onderwijs genoot in een privéschool, niet. Het is immers bijzonder weinig aannemelijk dat iemand die op latere leeftijd*

beperkt onderwijs genoot dusdanig gealfabetiseerd werd dat hij niet alleen een kaart van zijn regio kan tekenen en de namen van de dorpen hierbij noteert maar ook het kluwen van gewapende islamistische groeperingen in zijn land kan noteren en structureren. (...)"

Verzoeker brengt hier tegen in dat er over zijn scholing kennelijk een misverstand bestaat. Hij verduidelijkt dat hij tijdens het gehoor bedoelde dat hij per jaar, afhankelijk van de financiële middelen van zijn familie, nu eens 3 maanden, dan weer 2 maanden onderwijs heeft genoten. Verzoeker stelt dat hij geenszins heeft willen beweren dat hij in totaal slechts 5 maanden onderwijs kreeg en werpt op dat deze optelsom enkel is voortgesproten uit de fantasie van de verwerende partij. Met dergelijke gekunstelde post-factum bewering slaagt verzoeker er echter andermaal niet in de hoger aangehaalde pertinente en draagkrachtige motieven, die steun vinden in het administratief dossier, te ontkrachten. Verzoekers opeenvolgende verklaringen zijn immers duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Zo verklaarde hij ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken *"Ik ging één of twee maanden naar een privé-school. Ik ging ook twee jaar naar een koranschool toen ik klein was. Dat was in Halgan."* (administratief dossier, stuk 13, verklaring DVZ, vraag 11). In het verslag van het gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal leest de Raad als volgt: *"- U heeft uw vrouw leren kennen in de koranschool, niet? Ja, dat klopt. - Hoe lang heeft u daar les gelopen? Twee jaar - Hoe oud was u toen? Ik was ongeveer veertien jaar. - Van uw veertien of tot uw veertien? Ik was zestien toen ik er mee stopte, veertien toen ik er mee begon. - Ik heb u vandaag zien schrijven en een kaart zien tekenen. Zaken die iemand die laag geschoold is, en u bent volgens uw verklaringen zeer laaggeschoold, niet kan. Hoe verklaart u dat? Ik zat op een privé-school. Ik heb ook nooit gezegd dat ik geen enkele kennis heb. Ik hou van studeren. Het was me niet steeds gegund en ik kon het niet altijd. - Hoe lang heeft u op die privé-school gezeten? Niet aangesloten, de ene keer twee maanden, de andere keer drie maanden. - In totaal? Dat kan wel eens een jaar twee maanden en in het andere jaar drie maanden zijn geweest. Ik volgde nog les toen ik vertrok."* (administratief dossier, stuk 5, p. 21-22). In tegenstelling tot verzoekers beweringen in het verzoekschrift, blijkt uit deze verklaringen aldus een zeer beperkte scholing. De Raad acht het in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen evenwel niet aannemelijk dat iemand die dergelijk beperkt onderwijs genoot dusdanig gealfabetiseerd werd dat hij niet alleen een kaart van zijn regio kan tekenen en de namen van de dorpen hierbij noteert maar ook het kluwen van gewapende islamistische groeperingen in zijn land kan noteren en structureren, zodat het vermoeden rijst dat verzoeker niet de waarheid vertelt wat betreft de door hem genoten scholing.

2.6.4. Waar verzoeker er nog op wijst dat hij wel degelijk over een uitgebreide geografische kennis beschikt, dient inderdaad te worden vastgesteld dat verzoeker tijdens het gehoor op eigen initiatief een kaart van zijn regio tekende die deels accuraat is. Gelet op de door hem voorgehouden lage scholingsgraad en zijn bewering dat hij nooit in de door hem vermelde plaatsen is geweest (administratief dossier, stuk 5, p. 16), rijst echter de vraag hoe verzoeker deze dorpen dan kent en min of meer kan situeren. Zijn verklaring tijdens het gehoor *"Dat zijn de dorpen waar ik woon. Die moet je min of meer kennen. (...) Ik was een dealer. Ik kocht en verkocht vee. Die mensen vertellen dan waar ze vandaan komen en waar dat ligt. (...)"* (administratief dossier, stuk 5, p. 16-17), kan te dezen bezwaarlijk overtuigen. Opvallend is tevens dat, waar de door verzoeker getekende kaart van zijn omgeving nog deels accuraat is, dit minder het geval is voor zijn verklaringen wanneer hem verdere vragen werden gesteld over de ligging van deze dorpen: *"(...) Het dorp Bulo Boorey situeert u correct ten westen van Halgan in de buurt van Halgan. Toch is het opmerkelijk dat u betreffende de locatie van dit dorp allerm minst zeker bent. U stelt te denken dat het in de buurt van het dorp Far Qalaal ligt en te denken dat het aan de kant van de rivier ligt (cgvs p.15). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt dit dorp slechts enkele kilometers westwaarts van Halgan gelegen te zijn. Van iemand die verklaart zijn ganse leven in Halgan te hebben gewoond mag dan ook redelijkerwijs verwacht worden dat hij de locatie van een buurdorp met grote zekerheid kan aanwijzen. Verder weet u correct te vertellen dat Habas Weyne ten zuidoosten van Halgan ligt. Het dorp Xoofoo situeert u nog voor Habas Weyne, of dichterbij Halgan (cgvs p.15). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt echter dat Xoofoo ten zuidoosten van Habas Weyne gelegen is en dus verder van Halgan. Het dorp Harar Kabarey situeert u ten zuidwesten van Halgan, aan de kant van de rivier en in de richting van Bulo Burto (cgvs p.15). Uit de ter beschikking van het CGVS zijnde informatie blijkt dit dorp echter pal ten noorden van Halgan te liggen. Het dorp Cilni-Tuur situeert u dan weer ten noordoosten van Halgan (cgvs - p.15), hoewel dit dorp tussen Habas Weyne en Xoofoo gelegen is, dus ten zuidoosten van Halgan. (...) "* Het betoog in het verzoekschrift dat het absoluut niet abnormaal is dat hier en daar wat onexactheden in zijn verklaringen te bespeuren vallen en dat verzoeker, toen hij samen met zijn raadsman de motieven van de bestreden beslissing overliep, onmiddellijk verklaarde dat Cilni-Tuur ten westen van Halgan ligt, alvorens zijn raadsman kon laten vertalen dat er in de bestreden beslissing staat dat hij zou verklaard

hebben dat dit ten noordoosten van Halgan ligt, biedt geen valabele verklaring, noch verschoning voor de vaststelling dat verzoeker niet in staat blijkt te zijn om duidelijke en correcte verklaringen af te leggen over de dorpen in de onmiddellijke omgeving van Halgan, de plaats waar hij bijna zijn ganse leven zou hebben gewoond. Gelet op voorgaande vaststellingen dient dan ook te worden besloten dat verzoekers geografische kennis over zijn regio van herkomst allesbehalve overtuigend is zodat het vermoeden rijst dat de geografische kennis die hij wel tentoonspreidt slechts een gebrekkig ingestudeerde kennis betreft.

Waar verzoeker nog opmerkt dat het dossier van het Commissariaat-generaal zelf ook niet geheel duidelijk is daar bij het gehoor een handgeschreven blad steekt dat evenmin coherent is vermits "Cilni-Tuur" daarop ten zuidoosten van Halgan lijkt te worden gesitueerd en Habas-Weyne ten zuidwesten, terwijl verwerende partij zelf stelt dat hij Habas-Weyne correct ten zuidoosten van Halgan heeft gesitueerd, dient te worden benadrukt dat verzoeker hierbij verwijst naar de kaart van zijn omgeving die hij zelf heeft getekend. Verzoeker kan het Commissariaat-generaal dan ook niet ernstig verwijten dat deze kaart niet overeenstemt met zijn verklaringen zoals hij deze tijdens het gehoor heeft afgelegd.

2.6.5. Daarnaast treedt de Raad de commissaris-generaal bij in diens oordeel dat ook verzoekers verklaringen betreffende de veiligheidssituatie in zijn voorgehouden regio van herkomst allerminst overtuigen. Daargelaten het feit dat verzoeker nooit gehoord blijkt te hebben van een aanslag op een bus in Halgan in 2001 waarbij ongeveer dertig doden vielen, hetgeen nog kan worden aanvaard gelet op verzoekers jonge leeftijd (vijf jaar) ten tijde van dit incident, mag van een volwassen man die zijn ganse leven in Halgan zou hebben gewoond en er deelnam aan het maatschappelijke leven, wel redelijkerwijs worden verwacht dat hij kennis heeft van het feit dat Al Shabaab in februari 2013 twee dokters en een verpleger aanhielden in Halgan die in zijn dorp een mobiele kliniek wilden opzetten en dat zij een week later samen met een lokale verpleger die hen ontvangen had, werden vrijgelaten. Zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing mag immers worden aangenomen dat dit incident in een dorp als Halgan, waar de toegang tot medische hulpverlening beperkt is, besproken werd zodat de vaststelling dat verzoeker, die als handelaar actief was op de markt van Halgan, hier geheel niet van op de hoogte is andermaal afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden afkomst uit en verblijf in Halgan. Het verweer in het verzoekschrift dat verzoeker tijdens het gehoor de (vertaalde) vraag kreeg of er "witte mensen" werden gearresteerd, niet of er medisch personeel werd gearresteerd, vandaar dat hij op deze vraag ontkennend heeft geantwoord, kan deze appreciatie niet ombuigen daar deze blote bewering niet de minste steun vindt in het gehoorverslag, waar de Raad het volgende leest: *"Ooit gehoord dat Al Shabaab medisch personeel aanhield of vasthield? In Halgan? – Het maakt niet uit, in uw buurt. Ik weet niet of het om medisch personeel ging, maar ik weet wel dat Al Shabaab personeel van organisaties ontvoerde. – Hadden die ontvoeringen in uw dorp plaats? Neen, dat heb ik ook maar gehoord. Dat was in andere provincies. – Ooit gehoord van aanhoudingen van medisch personeel in Halgan? Neen, dat niet. Dat herinner ik me niet."* (administratief dossier, stuk 5, p. 20). Uit verzoekers antwoorden op de hem gestelde vragen blijkt aldus ontegensprekelijk dat er geen sprake was van een misverstand tijdens het gehoor.

Voorts wordt in de bestreden beslissing correct opgemerkt dat (i) verzoeker evenmin weet heeft van een aanval door Al Shabaab op verschillende voertuigen van hulporganisaties in de buurt van zijn dorp in september 2014, (ii) hij evenmin op de hoogte blijkt te zijn van het feit dat de imams en korangeleerden te Halgan reeds in 2011 ernstige problemen kenden met Al Shabaab, noch van de arrestatie en ontvoering van de clerici van Halgan in 2013 en (iii) hij doorheen zijn opeenvolgende verklaringen niet in staat blijkt te zijn duidelijke en consistente verklaringen af te leggen over de periode waarin de ICU aan de macht waren, hetgeen niet enkel ernstige vragen oproept betreffende zijn bewering dat hij door het ICU veroordeeld werd en gedurende een maand gevangen gehouden werd in Halgan maar tevens dat hij tijdens het regime van de ICU in Somalië verbleef. Verzoeker voert geen verweer tegen deze motieven, die steun vinden in het administratief dossier en die bijdragen tot het besluit dat hij zijn Somalische nationaliteit en zijn herkomst uit en verblijf in het dorp Halgan in het district Bulo Burto niet aannemelijk maakt, zodat de motivering dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing onverminderd staande blijft en door de Raad tot de zijne wordt gemaakt.

Waar verzoeker tijdens het gehoor zijn onwetendheid betreffende hoger aangehaalde incidenten in Halgan trachtte te vergoelijken, stellende dat hij het erg druk had en steeds werkte omdat zijn oude grootmoeder en zijn verlamde zus financieel afhankelijk van hem waren (administratief dossier, stuk 5, p. 23), kan deze uitleg bezwaarlijk als een afdoende verschoning worden aanvaard. De ontvoering van twee dokters en een verpleegster, de aanval op verschillende voertuigen van hulporganisaties en de arrestatie en ontvoering van de imams en korangeleerden van Halgan betreffen immers allen incidenten

die een inwoner van Halgan bezwaarlijk kunnen zijn ontgaan. Dat verzoeker steeds aan het werk was doet hieraan geen afbreuk daar uit zijn verklaringen immers blijkt dat hij actief deelnam aan het maatschappelijke leven in Halgan en dat hij als handelaar actief was op de markt van Halgan. Het is dan ook volstrekt onaannemelijk dat verzoeker nooit gehoord zou hebben over deze incidenten uit zijn directe leefomgeving.

2.6.6. Raad stelt vast dat verzoeker voor het overige in voorliggend verzoekschrift in wezen niet verder komt dan het louter volharden in zijn verklaringen, het uiten van blote beweringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt de geloofwaardigheid van zijn verklaringen te herstellen, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

2.6.7. Gelet op de vaststellingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing en in acht genomen wat voorafgaat, besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker zijn beweerde Somalische nationaliteit niet aantoonst en niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Somalië waardoor hij evenmin aantoonst dit land te zijn ontvlucht omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of omdat hij er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De Raad wijst er in dit verband nog op dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats dient na te gaan of degene zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit/de nationaliteit heeft van het land dat hij beweert te zijn ontvlucht. Indien de asielzoeker verklaringen aflegt waaruit geconcludeerd moet worden dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn van de land die hij voorhoudt te zijn ontvlucht, maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk. De Raad benadrukt in dit verband dat van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijs mag verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Zoals wordt uiteengezet in de bestreden beslissing en zoals blijkt uit wat voorafgaat, vertelde verzoeker niet de waarheid over zijn werkelijke nationaliteit(en) en verblijfplaats(en) voor zijn vertrek naar België in weerwil van de plicht tot medewerking die op hem rust. Verzoeker draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens de gehoren. Door zijn gebrekkige medewerking en zelfs tegenwerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke land van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers het land van herkomst of van gewoonlijk verblijf in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt verzoeker bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade dat hij mogelijk zou lopen.

2.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somali machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op

algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.8. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.9. Waar verzoeker vraagt om, in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen teneinde het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS